

LBRIS | We know
James Allen
THROUGH THE GATES OF GOOD
1911

Editura Carte Inspirată București

E-mail: carteinspirata@gmail.com

Editor: Clara Toma

Imagine copertă: Clara Toma

Tehnoredactare: Magda Căpraru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ALLEN, JAMES

Porțile binelui / James Allen ; ed. pentru versiunea în
lb. română: Clara Toma ; trad.: Clara Toma. - București :
Carte inspirată, 2023

ISBN 978-606-95252-7-2

I. Toma, Clara (ed. ; trad.)

159.9

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi fotocopierea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețelele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului, reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

JAMES ALLEN

Porțile binelui

**Editura
Carte Inspirată
2023**

1. INTRODUCERE

Geniul epocii prezente, în chestiunile spirituale, este axat pe simplitate, iar inima ființei umane este înfometată după Adevărul pur și echidistant. Această foame își va genera singură, în cele din urmă (și deja a început să facă acest lucru), propria ei împlinire, iar ici și colo există bărbați și femei care, trecând prin Porțile Cuceririi Sinelui, intră acum în posesia Integrității Morale Transcendente.

Ultimii ani ai secolului nouăsprezece au fost martorii apogeei Formalismului, iar reacția spirituală este acum ferm statornicită. Deja „sfârșitul vechilor credințe și începutul celor noi” este vizibil pentru toți cei care și-au curățat din viziunea lor mentală un pic din praful credințelor care sunt pe moarte, și au pătruns, chiar dacă numai superficial, în acea regiune a Adevărului care se poate descoperi doar prin practică și care se manifestă prin gânduri pure și fapte sfinte.

Universala descompunere a sistemelor religioase decadente la care lumea este martoră astăzi e o chestiune îmbucurătoare; este moartea care precede Viața; este răposarea falsului pentru ca Adevărul să poată fi dezvăluit în întregime. Adevărul poate, în cel mai rău caz posibil, să rămână ascuns. Dar

el rezistă. El rămâne veșnic. Invincibilitatea lui nu poate fi măsurată, iar cel care întrezărește chiar și pentru o clipită Adevărul nu va mai putea niciodată să fie neliniștit cu privire la siguranța acestuia. Acel lucru în privința căruia oamenii sunt neliniștiți este falsul pe care îl confundă cu Adevărul, iar acesta, în ciuda tuturor neliniștilor lor, va trebui să dispară până la urmă.

În viețile tuturor Marilor Învățători vedem manifestarea acestui Adevăr Universal, a cărui majestate și splendoare până acum omenirea le-a înțeles prea puțin, dar care în mod sigur, în cursul unor transformări și transmutații graduale pe care acumularea epocilor care vor trece le va asigura efectul, va ajunge în posesia tuturor. Acest Adevăr, așa cum l-au manifestat Învățătorii, a fost scris de aceștia în singurul mod în care poate fi scris, sub forma gândurilor și faptelor de cea mai înaltă excelență morală ce au fost permanent imprimare în mintea omenirii sub formă de precepte. Spre viețile blânde și cuvintele pline de inspirație ale acestor Mari Învățători se întorc din nou ochii unei umanități înfometată și însetată, iar Lumina Vieții s-a aprins din nou, în întreaga lume, în inimile care sunt gata să intre în acord cu Eternul Cântec al Păcii și Iubirii. Ceea ce religiile nu au reușit să facă, Religia va realiza; ceea ce preotul a ascuns, Spiritul Adevărului din inima omului va dezvălui cu claritate, iar lumea își va găsi vindecarea spirituală și înprospătarea prin faptul că va întoarce spatele acelor acreționări tradiționale și istorice, și se va reîntoarce la Fântâna pură a Adevărului, revelată lor atât de simplu, clar și frumos de către Învățătorii ireproșabili, și care își are

izvorul de neepuizat chiar în aceștia.

Pentru a ajuta bărbații și femeile (mai ales pe cei din țările creștine) să găsească mult mai repede acest Adevăr durabil, au fost scrise aici, ilustrate prin exemplul vieții și al preceptelor lui Isus, toate aceste articole. Formalismul și sinele au fost dintotdeauna o povară grea de dus, iar în îndreptarea minților oamenilor spre ireproșabilitatea comportamentului și puritatea inimii, știu că pot lăsa rezultatul în grija Legii Supreme, și că sunt persoane care vor citi și, după ce au citit, vor trece de la povara grea a complexităților ignoranței și formalismului la simplitatea plină de bucurie a Iluminării și a Adevărului.

James Allen.

2. POARTA ȘI CALEA

Strâmtă este Poarta, și îngustă este Calea, care conduc la Viață, și puțini sunt cei care le află.

Isus

Omul cel bun, din comoara bună a inimii sale scoate la iveală lucrurile bune.

Isus

Țelul suprem al tuturor religiilor este să îi învețe pe oameni cum să trăiască; iar felul în care învață și trăiesc, reprezintă religia însăși. Purificarea inimii ființei umane, clădirea unei vieți ireproșabile și perfecționarea sufletului, aceștia sunt marii factori definitorii și durabili ai tuturor religiilor și credințelor din întreaga lume. Ceea ce este vital în fiecare religie e strădania pentru a obține, și apoi a practica, Bunătatea. Toate lucrurile sunt acreții, superfluități, iluzii. Bunătatea – iar prin Bunătate vreau să spun lipsa de păcat – este forma frumoasă și nepieritoare a Religiei, însă credințele și religiile sunt veșminte perisabile, țesute din firele opiniilor, în care se îmbracă oamenii. Una după alta, religiile vin și pleacă, însă Religia, fiind însăși Viața, va dura veșnic. Fie ca oamenii să înceteze să se mai certe din cauza veșmintelor și să se străduiască să se perceapă

universalitatea și frumusețea formei spirituale interne; în acest fel ei se vor însoți cu aceasta pentru totdeauna, vor deveni una cu Bunătatea. Religia este Bunătate – Bunătatea este religie.

Nu cunoaștem nimic mai înalt decât Bunătatea. Nu putem concepe nimic mai frumos decât Bunătatea. Privind la Bunătatea Perfectă, oamenii ajung să o numească Dumnezeu. Văzându-l pe un om practicând Bunătatea, ceilalți oameni ajung să îl divinizeze pe acesta ca pe Dumnezeu însuși.

Îl considerăm pe Isus ca pe un om fără de păcat; în el este dezvăluită Bunătatea Perfectă, nu într-un mod obscur și metafizic, ci în toate cuvintele și faptele sale; iar datorită virtuții sale lipsite de păcat el este acceptat ca un Exemplu al Învățătorului universal.

Învățătorii umanității sunt puțini. O mie de ani pot trece până la venirea unuia dintre ei; însă atunci când Adevăratul Învățător apare, trăsătura distinctivă după care este recunoscut este chiar *viața sa*. Comportamentul lui este diferit de al celorlalți oameni, iar învățătura sa nu provine niciodată de un alt om sau dintr-o carte, ci *din propria lui viață*. Învățătorul *mai întâi trăiește*, și mai apoi învață pe ceilalți cum să trăiască în același mod ca și el. Dovada și martorul învățăturii sale se află în el însuși, în viața sa. Din milioane de predicatori, doar unul este în cele din urmă acceptat de către umanitate ca adevăratul Învățător, iar cel care este astfel acceptat și înălțat în conștiința tuturor este *cel care trăiește*. Toți ceilalți sunt doar indivizi care țin discursuri și comentarii iar din această cauză dispar rapid din sfera cunoașterii umane.

Isus Învățătorul a trăit, în toată perfecțiunea sa și înfruntând cele mai adverse condiții, viața divină a Iubirii; el a urmat adevărata viață a Bunăvoinței, spre deosebire de viața falsă a căutării sinelui pe care majoritatea alege să o urmeze. În el nu era niciun element de egoism, toate gândurile sale, cuvintele și actele fiind impulsionate de spiritul Iubirii. Acestui spirit al Iubirii și-a supus în întregime personalitatea, într-o asemenea măsură încât a devenit una cu aceasta, atât de mult încât a devenit literalmente personificarea Iubirii divine. Victoria sa completă asupra personalității a fost realizată prin supunerea în fața Legii Divine a Iubirii, iar întreaga sa învățătură are efectul că toți cei care practică aceeași supunere vor realiza aceiași viață divină, vor deveni divini în mod conștient.

Blândețea supusă de neschimbat, nemuritoare compasiune, dulcea iertare, nesfârșita iubire și răbdare ale lui Isus sunt temele a mii de imnuri, subiectul a milioane de rugăciuni din inimă; și asta, deoarece aceste calități sunt recunoscute peste tot și de către toți oamenii ca fiind distinct divine. A face din practica acestor calități obiectivul principal al vieții, constituie Religia!, a le nega și a continua să trăim în egoistele lor opuse – mândria, condamnarea, duritatea, ura și furia – constituie ireligiozitatea.

Oamenii de pretutindeni, în adâncul inimilor lor, deși ar putea încerca argumentativ să nege acest lucru, știu că Bunătatea este divină; iar Isus este adorat ca Dumnezeu, nu pentru ceea ce a afirmat, nici datorită circumstanțelor miraculoase legate de viața sa, ci pentru că niciodată nu s-a despărțit de Bunătatea perfectă, de Iubirea Fără De Cusur.

„Dumnezeu este Iubire”, Iubirea este Dumnezeu. Omul nu cunoaște alt Dumnezeu în afară de Iubirea ce se manifestă în inima și viața ființei umane sub forma gândurilor nepătate, cuvintelor ireproșabile și faptelor de compasiune și iertare, și îl poate cunoaște pe Dumnezeu doar în măsura în care a înțeles această Iubire în propria sa inimă prin subjugarea sinelui. Dumnezeu care alcătuiește subiectul argumentului teologic și a cărui existență sau nonexistență omul este atât de doritor să o dovedească, este Dumnezeul ipotezei și al speculației. Cel care, prin înfrângerea sinelui, a descoperit Iubirea Supremă ce sălășuiește în el, știe că niciun argument egoist nu poate atinge această Iubire și că ea poate *doar să fie trăită*; și el o trăiește, lăsând argumentele vane pe seama acelor care niciodată nu se vor ridica mai sus.

După ce a intrat, prin supunere, în deplina posesie a Vieții Divine, Isus a dat lumii anumite reguli spirituale prin respectarea cărora toți oamenii pot deveni fii lui Dumnezeu și pot trăi Viața Perfectă. Aceste reguli sau precepte sunt atât de simple, directe și de evidente încât este imposibil să fie interpretate greșit, atât de clare și de neechivoce încât chiar și un copil incult le-ar putea pătrunde înțelesul fără nicio dificultate. Toate sunt legate direct de comportamentul uman și pot fi aplicate de fiecare individ doar în propria sa viață. Menținerea spiritului acestor reguli în comportamentul de zi cu zi constituie întreaga datorie față de viață, și înalță individul la starea de conștientizare deplină a originii și naturii sale divine, a unității sale cu Dumnezeu, cu Dumnezeul Suprem. Aici, însă, apar dificultățile, pentru că deși există milioane de bărbați și femei care